



# رادیو و مدیریت بحران

■ عنوان: رادیو و مدیریت بحران

■ نویسنده: حسن سیلان اردستانی

■ تهران: ۱۳۸۶

■ ناشر: انتشارات طرح آینده، ۱۵۰ صفحه

■ سحر برین خو

خاصی باید طی شود که البته با توجه به هر سیستم که بحران در آن وجود دارد، مراحل کنترل بحران نیز تغییر می‌یابد.

در فصل سوم، نقش رادیو در مدیریت بحران به صورت کلان آورده می‌شود. نویسنده معتقد است که رادیو، در هر سه مرحله بحران یعنی پیش از بحران، در حین بحران و پس از بحران، ایفای نقش می‌نماید و در بعضی از بحران‌ها هیچ رسانه‌ای توان ایفای نقش رادیو را نداشته و ندارد؛ به طور کلی بخشی از بحران نیست که رادیو نتواند در آن خود را نشان دهد. قلمرو بحث در مورد رادیو و مدیریت بحران قلمروی وسیعی است، زیرا بحران‌ها تحت تاثیر شرایط اجتماعی تغییر می‌کنند. بنابراین نتایج برخاسته از مدیریت بحران رادیو قابل تعمیم به تمامی زمان‌ها و مکان‌ها نیست و در بحران‌های مختلف نمی‌تواند از نتایج مشابه استفاده کرد. مهمترین نکته در بررسی نقش رادیو در مدیریت بحران، نوع نگاه و نگرش رادیو به شرایط اجتماعی و سیاسی جامعه است.

در این فصل نویسنده دیدگاه مک کارتی را برای حل تعارض و بحران بیان می‌کند که شامل هفت مرحله یا هفت اصل است و به توضیح در مورد آنها می‌پردازد.

تکنیک‌های رادیویی مدیریت بحران و عوامل رادیویی تشدید بحران از دیگر مباحث مهم این فصل است.

و سرانجام نقش رادیو در مدیریت موضوعی بحران‌ها در فصل چهارم می‌آید.

رادیو، برای مدیریت بحران‌های متفاوت، می‌باید از استراتژی‌های مخصوص حل آن بحران‌ها استفاده کند. در واقع نمی‌توان برای تمامی بحران‌ها از یک استراتژی واحد سود جست.

باید توجه داشت که رادیوها همیشه نیز رافع بحران نیستند و در مواردی چه به صورت عمدی یا سهوی عامل یا باعث تشدید بحران می‌شوند.

رادیوها در انواع بحران‌ها مانند: فجایع طبیعی، سیاسی-اجتماعی، اقتصادی، شهری، فراملی و تروریستی باید استراتژی و برنامه‌ریزی خاصی را برای مدیریت‌شان در پیش گیرند.

وسایل ارتباط جمعی مهمترین ابزارهای مدیریت بحران در عصر کنونی می‌باشند. شاید بحرانی را نتوان یافت که برای مدیریت آن، رسانه‌های همگانی نقشی نداشته باشند. در این راستا، رادیو یکی از موثرترین رسانه‌ها بوده و در بعضی از بحران‌ها همچون فجایع طبیعی و جنگ‌ها، رسانه‌ای بی‌بدیل محسوب می‌شود.

کتاب رادیو و مدیریت بحران نوشته حسن سیلان اردستانی، در سال ۱۳۸۶ برای اولین بار توسط انتشارات طرح آینده، در ۲۰۰۰ نسخه و در ۱۵۰ صفحه منتشر شده است.

این کتاب به بررسی نقش‌های متفاوت رادیو در مدیریت بحران می‌پردازد. سعی نویسنده در پاسخگویی به سوالاتی نظیر وجود تفاوت بین رسانه‌ها در مدیریت بحران و توانایی رادیو در هم سطح و هم طراز عمل کردن با دیگر رسانه‌ها است.

نویسنده نقش رادیو در مدیریت بحران‌ها را در قالب چهار نقش رسانه‌ها مورد بررسی قرار داده است: ۱- رسانه‌ها عامل کنترل ۲- رسانه‌ها عامل فشار ۳- رسانه‌ها عامل مداخله‌گر ۴- رسانه‌ها عامل ابزاری

سپس به توضیح هر یک از این چهار نقش می‌پردازد. به منظور انسجام و فهم دقیق نقش رادیو در مدیریت بحران‌ها، مطالب این مجموعه در چهار فصل تدوین و ارائه می‌گردد:

فصل اول به تعاریف بحران و شاخص‌های بحران اشاره می‌کند. « بحران به معنای تغییر ناگهانی است که در جریان یک بیماری پدید می‌آید و صفت ویژه آن معمولا بروز حوادث و وخامت است. » هدف از این فصل، بررسی جوانب و شاخص‌های بحران برای برنامه‌ریزی دقیق رادیویی در جهت مدیریت بحران است. خصوصیات و شاخص‌های اساسی بحران، انواع بحران، اشکال بحران و سطوح بحران از دیگر بخش‌های مهم این فصل است.

در فصل دوم، مدیریت بحران، مراحل استراتژی‌ها و تکنیک‌ها توصیف می‌شوند. مدیریت بحران، پیش بینی، تدارک و آمادگی قبلی برای رویارویی و دفع رویدادهایی است که بقا و حیات یک سیستم را مورد تهدید جدی قرار می‌دهند. برای حل هر بحران مراحل و روند